

РЕШЕНИЕ

№ 5795

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2184** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ).
Образувано е по жалба на Ж. Л. Б. от [населено място], срещу ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ (ЕР) №90109 от заседание №17/01.02.2024г. на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), специализиран състав по Неврологични, УНГ и ССЗ. С оспорваното Решение е ОТМЕНЕНО ЕР №91115/13.06.2023г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към „Втора многопрофилна болница за активно лечение – София“ ЕАД (П^{ра} МБАЛ) и е ОТТЕГЛЕНО собственото Решение №90879/30.08.2023г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на процесното Решение, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Жалбоподателят поддържа, че при издаване на оспорвания акт решаващият състав на НЕЛК е допуснал същите нарушения заради които сам е оттеглил предходното свое ЕР от 30.08.2023г. Смята, че съставът на НЕЛК не е бил компетентен да се произнася относно установени от ТЕЛК заболявания и определения за тях процент трайно намалена работоспособност (ТНР), които не са били оспорени, както и да отменя определенията противопоказания на труд. Изтъква, че е оспорил определенията от ТЕЛК процент ТНР за увредата на нерв фибуларис на долния ляв крайник, установена чрез електромиография (ЕМГ). Твърди, че НЕЛК е издал оспорваното ЕР в нарушение на

чл.156, ал.3 АПК, която норма забранява повторно издаване на същия акт със същото съдържание. Релевира доводи, че актът е постановен и от незаконен състав, съгласно чл.106, ал.1, т.1 от Закона за здравето (ЗЗдр.) и чл.15, ал.1, т.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ), тъй като двама от членовете на състава са участвали и при вземане на предходното, оттеглено ЕР №90879/30.08.2023г. Жалбоподателят се представлява лично в съдебното производство и моли съда да отмени ЕР на НЕЛК №90109 от заседание №17/01.02.2024г. и да върне преписката на НЕЛК за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендира за разноски. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ (НЕЛК), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. К. К. поддържа, че оспорваното ЕР на НЕЛК не страда от посочените пороци и моли съда да отхвърли жалбата срещу него. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Териториално поделение С. – град на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ), редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представляват по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕР №91115/13.06.2023г. на ТЕЛК към II^{pa} МБАЛ, в процедура по преосвидетелстване, на жалбоподателя Б. са определени 50% ТНР спрямо здравия човек, за срок от 3 години, за установеното общо заболяване „Увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия“ и придружаващи заболявания: „Хипертонично сърце без (застойно) сърдечна недостатъчност“, „Други нарушения на вестибуларната функция“, „Мононевропатии на долен крайник“ и „Мононевропатии на горен крайник“.

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба с вх. №15668/19.06.2023г., подадена от Ж. Б. срещу ЕР на ТЕЛК от 13.06.2023г. В жалбата са изложени твърдения, че решаващият състав на ТЕЛК не се е произнесъл по всички неврологични увреждания, установени с приложената медицинска документация – ЕМГ от 12.06.2023г. и неправилно е определил процент ТНР за увредата на нерв фибуларис на левия крайник. Оспорен е процентът ТНР, определен общо за установените шийна и лумбална двустранни радикулопатии.

С ЕР №90879 от заседание №78/30.08.2023г. НЕЛК, специализиран състав по Неврологични, УНГ и ССЗ, отменя ЕР №91115/13.06.2023г. и връща на ТЕЛК към II^{pa} МБАЛ за ново освидетелстване. По жалба на Ж. Б. срещу ЕР на НЕЛК от 30.08.2023г. пред Административен съд София – град (АССГ) е образувано адм. дело №9598/2023г. С Определение №9292/27.10.2023г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на Б. и е прекратил производството по адм. дело №9598/2023г., на основание чл.159, т.3 АПК – поради оттегляне на оспорения административен акт с Писмо изх. №Ю-518/23.10.2023г. на специализирания състав по Неврологични, УНГ и ССЗ.

Производството е приключило с издаване на процесното ЕР №90109 от заседание №17/01.02.2024г. с което е отменено ЕР на НЕЛК №91115/13.06.2023г. и на

жалбоподателя Б. са определени 52% ТНР за срок от 3 години за установеното общо заболяване „Увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия“ и са определени противопоказаните условия на труд: Нервно-психическо пренапрежение. В Писмо с изх. №I-3319/26.03.2024г. решаващият специализиран състав на НЕЛК е направил волеизявление за оттегляне на оспорваното ЕР №90109/01.02.2024г. В съдебно заседание на 08.04.2024г. жалбоподателят е изразил изрично несъгласие за оттегляне на оспорвания акт, на основание чл.156, ал.2 АПК.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.112, ал.1, т.4 ЗЗдр.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес. На основание чл.156, ал.2 АПК жалбоподателят не е дал съгласие за оттегляне на оспорваното ЕР след първото по делото заседание.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност съдът достигна до следните изводи:

Процесното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ (приложимата редакция ДВ, бр.62/2018г.). Актът е постановен от специализиран състав по нервни, УНГ и сърдечносъдови заболявания, определен съобразно водещата диагноза.

Неоснователни в тази връзка са възраженията в жалбата, че процесното ЕР е издадено в нарушение на забраната, установена в чл.106, ал.3, т.1 ЗЗдр. и чл.15, ал.1, т.3 ПУОРОМЕРКМЕ - при извършване на медицинска експертиза да участва лекар, който е участвал в изготвянето на обжалваното експертно решение. В случая обжалваното пред НЕЛК експертно решение е това на ТЕЛК от 13.06.2023г. с №91115 от заседание №110. При това не се установява с приетите писмени доказателства в състава на НЕЛК, извършил медицинската експертиза, да е участвал лекар, който е участвал и в състава, постановил обжалваното ЕР на ТЕЛК.

Актът е в предписаната от закона форма, но при издаването му са допуснати нарушения на основни принципи в административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало.

Редът и условията за извършване на медицинска експертиза са установени в чл.101 – чл.113 ЗЗдр., чл.61 – чл.78 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) и чл.42 – чл.54 ПУОРОМЕРКМЕ.

В чл.50 ПУОРОМЕРКМЕ (редакцията ДВ, бр.62/2018г.) е предвидено, че НЕЛК се произнася въз основа на медицинската и друга документация. Съгласно чл.43, т.1 ПУОРОМЕРКМЕ специализираните състави на НЕЛК разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК, въз основа на медицинската документация към момента на постановяване на обжалваното решение.

Според регламента на чл.62 НМЕ (приложимата редакция ДВ, бр.62/2018г.) степента на ТНР се определя въз основа на представената медицинска документация, която обективизира степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост - въз основа на подробна клинично-експертна

анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания. Съгласно чл.63 НМЕ установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит се съобразяват със съответната отправна точка съгласно Приложение №1.

В случая решаващият състав на НЕЛК се е произнесъл по подадената от Б. жалба срещу ЕР на ТЕЛК единствено въз основа на представената от жалбоподателя медицинска документация, включително ЕМГ от 12.06.2023г. В мотивите на оспорваното Решение е прието, че „По отношение на н.н. улнарис, феморалис, тибалис и фибуларис, отразено в ЕМГ изследванията, без клинично потвърждаване, не може да се определи неврологичен дефицит и оценка по ч.7 от НМЕ.“. При това, след като е констатирал, че има ЕМГ данни за увреда на нервите улнарис, феморалис, тибалис и фибуларис, но от представената медицинска документация не може да бъде определена степента на увреждане и функционалния дефицит, в съответствие с отправните точки, установени в Приложение №1, то за решаващия състав на НЕЛК е възникнало задължение да установи обективното състояние на жалбоподателя по някой от начините, регламентирани в чл.62 НМЕ като извърши подробна клинично-експертна анамнеза и/или задълбочен клиничен преглед и/или насочени лабораторни и функционални изследвания. Още повече, че в жалбата по която е било образувано производството пред НЕЛК жалбоподателят подробно е изложил оплакванията си именно от факта, че ТЕЛК не му е определил % ТНР за увредата на посочените нерви.

Като не е изпълнил задължението си да установи обективното здравословно състояние на жалбоподателя по реда и по начините, установени в закона, а се е задоволил само формално да обсъди представената медицинска документация, решаващият състав на НЕЛК е постановил един недействителен акт, който следва да бъде отменен. Доколкото изготвянето на експертиза за намалената работоспособност е единствено от компетентността на органите по чл.103 ЗЗдр., преписката следва да бъде върната на ответника, при условията на чл.173, ал.2 АПК, за постановяване на ново ЕР по същество, при правилно приложение на материалния закон и съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящия съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ №90109 от заседание №17/01.02.2024г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по Неврологични, УНГ и ССЗ.

ИЗПРАЩА преписката на ответника - Национална експертна лекарска комисия, представлявана от директора, за извършване на оценка на работоспособността на Ж. Л. Б., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова